

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4Csp/88/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617203323
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2018:8617203323.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd S V I D N Í K, sudca JUDr. Michal CALKO, v právnej veci žalobcu N. H., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX/X, XXX XX N., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie v sume 436,74 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 436,74 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalobcu o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žalobného návrhu na účet Okresného súdu Svidník v sume 26,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku platobným predpisom.

odôvodnenie:

1) Žalobca sa podaným žalobným návrhom domáhal voči žalovanej strane zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia sume 436,74 eura s príslušenstvom, ktorý odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C/20/2014 domáhal sa ochrany svojich spotrebiteľských práv a to v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8300032924 zo dňa 24.11.2010, na základe ktorej bol žalovaným ako veriteľom poskytnutý žalobcovi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver (ďalej len „zmluva o úvere“), pričom spolu s predmetnou zmluvou o úvere bola medzi žalovaným a žalobcom uzatvorená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8300032924 zo dňa 24.11.2010, na zabezpečenie pohľadávky žalovaného zo zmluvy o úvere. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 7.4.2016 sp.zn. 6C/20/2014-130 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 26.1.2017 sp. zn. 19Co 20/2016-155 bolo rozhodnuté o určení dohody o zrážkach zo mzdy č. 8300032924 zo dňa 24.11.2010 ako neplatnej a to predovšetkým na tom právnom základe, že súd dohodu o zrážkach vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (žalobcu) a teda v rozpore s ustanovením § 53

-2- 4Csp/88/2017

Občianskeho zákonníka. Rozsudky nadobudli právoplatnosť 21.3.2017 a rozsudok súdu prvej inštancie vykonateľnosť dňa 25.3.2017. Žalobca žalobný návrh ďalej odôvodnil tým, že z odôvodnenia rozsudku strana 9 Okresného súdu Svidník zo dňa 7.4.2016 sp. zn. 6C/20/2014-130 vyplýva ....Súd v ďalšom ma zato, že uvedený postup žalovaného sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ustanovení Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla

1993, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Súd poukazuje nato, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnuté poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/Pohotovosť, s.r.o.: článok 6 Smernice rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa ma vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútornej právnej úpravy, ktorá neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu nariadiť predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. V danom prípade súd poukazuje aj na závery komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách o nekalých obchodných praktikách predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21.1.2011 pod č. 8636/2010-110.98, 113, 179, ktorým v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 OZ, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku pracovného vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnúť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, a preto podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu sa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa. Na základe uvedeného súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil ako neprijateľnú a tým aj za neplatnú v zmysle citovaných zákonných ustanovení a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Žalobca žalobný návrh odôvodnil ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, ma právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Primerané finančné zadostučinenie ma mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň ma mať aj funkciu relutárnu. Nakoľko sa žalobca ako spotrebiteľ voči žalovanému ako dodávateľovi úspešne domáhal svojich spotrebiteľských práv vzniklo mu právo na primerané finančné zadostučinenie, ktoré požaduje vo výške 436,74 eura. Žalobnému návrhu navrhovateľ vyhovieť.

2) Žalovaná strana nepripojila sa k žalobnému návrhu.

3) Podľa § 180 CSP boli splnené podmienky, aby súd otvoril pojednávanie, pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, zotrval na podanej žalobe a jej dôvodoch. Žalovaná strana cestou právneho zástupcu neúčast' ospravedlnila, pojednávanie nežiadala odročiť, vo veci podala písomné vyjadrenie, žalobný návrh navrhla zamietnuť.

4) Súd vo veci prihliadol na obsah spisu, listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav :

5) Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 7.4.2016 sp. zn. 6C/20/2014-130 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.1.2017 sp. zn. 19Co 234/2016-155 (právooplatný
-3- 4Csp/88/2017

21.3.2017) v právnej veci žalobcu N. H., nar. XX.X.XXXX, proti žalovanému PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve č. 8300032924 zo dňa 24.11.2010 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná. Z odôvodnenia rozsudku prvej inštancie vyplýva strana 9: ....Súd v ďalšom ma zato, že uvedený postup žalovaného sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ustanovení Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Súd poukazuje nato, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa

(neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnuté poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euro konformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/Pohotovosť, s.r.o.: článok 6 Smernice rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa ma vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútornej právnej úpravy, ktorá neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu nariadiť predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. V danom prípade súd poukazuje aj na závery komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách o nekalých obchodných praktikách predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21.1.2011 pod č. 8636/2010-110.98, 113, 179, ktorým v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 OZ, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku pracovného vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnúť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, a preto podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu sa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa. Na základe uvedeného súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil ako neprijateľnú a tým aj za neplatnú v zmysle citovaných zákonných ustanovení a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu strana 4 bod 7 v oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa. Ústavný súd Českej republiky v nálezoch II.ÚS 3/06 zo 6.11.2007 a I.ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uviedol, že uplatňovanie princípu dôvery v úkonoch ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Zásade poctivosti vo vzťahu dodávateľa k spotrebiteľovi nemôže podľa odvolacieho súdu zodpovedať kontraktačný proces, obsah ktorého, v konkrétnom prípade dohoda o zrážkach zo mzdy, sa uzatvára spolu so zmluvou o úvere bez objasnenia jej významu a dôsledkov. Systém ochrany spotrebiteľa zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vychádza totiž z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah. Uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy sa neinformovaním jej dôsledkov dostalo objektívne do rozporu s požiadavkou na čestnú obchodnú prax.

6) Žalovaná strana podala vyjadrenie v ktorom okrem iného poukázala, že žalobcom opísaného stavu odkazujúceho v stručnosti na rozsudok súdu prvej inštancie je nepostačujúce pre záver o splnení podmienok na primerané finančné zadostučinenie. Podľa žalovanej strany sa vyžadujú tri podmienky,

-4- 4Csp/88/2017

aby sa o nároku na primerané finančné zadostučinenie mohlo uvažovať 1) právo uplatní spotrebiteľ, 2) uplatnenie ochrany, 3) takéto právo je určené právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Teda z právnej normy vyplýva, že ma ísť o porušenie práva určeného na ochranu spotrebiteľa. Ak by porušenie práva žalobcu malo spočívať v uzavretí dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola dodatočne určená za neplatnú, potom o porušení práva žalobcu určeného za účelom ochrany spotrebiteľa sa dá hovoriť až v prípade nerešpektovania tohto rozhodnutia. Do toho času kým takéto rozhodnutie tu nie je, sa totiž o žiadnom porušení nedá ani uvažovať. Porušenie určitého práva sa spája totiž až s konkrétnym úkonom a konaním, ktorého protiprávnosť vyplýva buď priamo zo zákona alebo z rozhodnutia súdu. Tým sa odlišuje od účinkov neplatnosti úkonu, ktoré síce nastavujú ex tunc, avšak tieto účinky sú dané zákonom z dôvodu riešenia povahy vzájomných plnení, ich posúdenia a vzájomných reštitučných povinností. Neplatnosť zmluvy v zmysle žiadneho zákona neznamená automaticky porušenie práva účastníka zmluvy, ďalej že žiadna právna norma v roku 2010 ani v súčasnosti nezakazuje ad § 9 ods. 13 zákona č. 129/2010 Z. z. dohodu o zrážkach zo mzdy. Z toho dôvodu vyplýva, že porušenie práva spotrebiteľa by najskôr

mohlo nastať od okamihu rozhodnutia, čiže tým, ak by žalovaný nerešpektoval dané súdne rozhodnutie. Žalovaná strana ma zato, že žalobca nepreukázal skutočnosti o tom, že sú splnené podmienky na uplatnenie nároku podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Žalobný návrh navrhla zamietnuť, uplatnila náhradu trov konania.

7) V konaní pred súdom: a) žalobca zotrval na podanom žalobnom návrhu a jeho dôvodoch, b) žalovaná strana zotrvala na svojom vyjadrení, žalobný návrh navrhla zamietnuť.

8) Zistený stav súd právne uzatvára:

9) Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá (3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

10) Súd prvej inštancie s prihliadnutím na obsah spisu, listinné dôkazy, rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Žalobnému návrhu vyhovel nakoľko bolo preukázané, že v konaní v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C/20/2014 domáhal sa ochrany svojich spotrebiteľských práv a to v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8300032924 zo dňa 24.11.2010, na základe ktorej bol žalovaný ako veriteľom poskytnutý žalobcovi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver, pričom spolu s predmetnou zmluvou o úvere bola medzi žalovaným a žalobcom uzatvorená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8300032924 zo dňa 24.11.2010, na zabezpečenie pohľadávky žalovaného zo zmluvy o úvere. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 7.4.2016 sp.zn. 6C/20/2014-130 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 26.1.2017 sp. zn. 19Co 20/2016-155 bolo rozhodnuté o určení dohody o zrážkach zo mzdy č. 8300032924 zo dňa 24.11.2010 ako neplatnej a to predovšetkým na tom právnom základe, že súd dohodu o zrážkach vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (žalobcu) a teda v rozpore s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka. Rozsudky nadobudli právoplatnosť 21.3.2017 a rozsudok súdu prvej inštancie vykonateľnosť dňa 25.3.2017, v odôvodnení ktorého súd prvej inštancie uviedol: Súd v ďalšom ma zato, že uvedený postup žalovaného sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ustanovení Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Súd poukazuje

-5-

4Csp/88/2017

nato, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnuté poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euro konformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/Pohotovosť, s.r.o.: článok 6 Smernice rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa ma vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútornej právnej úpravy, ktorá neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu nariadiť predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. V danom prípade súd poukazuje aj na závery komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách o nekalých obchodných praktikách predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21.1.2011 pod č. 8636/2010-110.98, 113, 179, ktorým v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 OZ, keďže spotrebiteľ je už

v čase vzniku pracovného vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnúť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, a preto podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu sa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa. Na základe uvedeného súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil ako neprijateľnú a tým aj za neplatnú v zmysle citovaných zákonných ustanovení a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu strana 4 bod 7 v oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa. Ústavný súd Českej republiky v nálezoch II.ÚS 3/06 zo 6.11.2007 a I.ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uviedol, že uplatňovanie princípu dôvery v úkonoch ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Zásade poctivosti vo vzťahu dodávateľa k spotrebiteľovi nemôže podľa odvolacieho súdu zodpovedať kontraktačný proces, obsah ktorého, v konkrétnom prípade dohoda o zrážkach zo mzdy, sa uzatvára spolu so zmluvou o úvere bez objasnenia jej významu a dôsledkov. Systém ochrany spotrebiteľa zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vychádza totiž z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah. Uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy sa neinformovaním jej dôsledkov dostalo objektívne do rozporu s požiadavkou na čestnú obchodnú prax.

vykonaným, teda argumentácia žalobcu má reálne opodstatnenie na naplnenie ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá, ďalej ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - predávajúci nesmie upierať práva podľa § 3. Žalobca ako spotrebiteľ si uplatnila satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, nakoľko svoje práva musel brániť v súdnom konaní podaním predmetnej žaloby. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy, taktiež má mať aj funkciu relutárnu, ďalej žalobca je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy finančné zadosťučinenie požadoval v rozsahu 436,74

-6-

4Csp/88/2017

eur, ktoré súd z pohľadu porušenia práva považuje za primerané, nakoľko sú splnené podmienky na finančné zadosťučinenie, preto vzhľadom na uplatnenú sumu túto považuje za primeranú, nakoľko vo veci existuje rozhodnutie, ktoré vyslovilo porušenie práva v súvislosti so zmluvou č. 8300032924 zo dňa 24.11.2010 spôsobom ako je vyššie uvedené. Predmet sporu má spotrebiteľský charakter, preto pri uplatnenom nároku na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle citovaného ustanovenia postačuje samotná hrozba ujmy. Nárok žalobcu považuje za dôvodný a v tejto intencii rozhodol pretože konanie vedené pred tunajším súdom v spojení s rozhodnutím krajského súdu (bod 5 odôvodnenia), predstavuje nárok primeraného finančného zadosťučinenia titulom uplatňovaného práva z už citovaného rozhodnutia tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu, pretože bolo porušené právo žalobcu ako spotrebiteľa (určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve č. 8300032924 zo dňa 24.11.2010 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná) a toto bolo spôsobilé privodiť mu ujmu, tento stav bol v konaní riadne preukázaný (bod 5 odôvodnenia), žalobca bol v konaní úspešný, pričom toto postačuje na uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko ide spotrebiteľský vzťah a žalovaná strana bola povinná konať v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prinajmenšom v súlade s dobrými mravmi, aby takýto stav nenastal, avšak je evidentne, že žalobca nie je jediným spotrebiteľom, ktorému žalovaná strana poskytla úver a z toho vyplývajúcu neprijateľnú zmluvnú podmienku spočívajúcu v dohode o zrážkach zo mzdy v zmluve č. 8300032924 zo dňa 24.11.2010, nakoľko toto zadosťučinenie sa odvíja o zmluvného vzťahu z 24.11.2010 ide o formulárovú typovú zmluvu - zmluvu o úvere č. 8300032924 a citovaným rozhodnutím

tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu je daný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie v súlade s citovanou právnou kvalifikáciou. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej strany ohľadom jej argumentácie, pretože titulom uplatňovaného primeraného finančného zadosťučinenia je rozhodnutie tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu, ktorým bolo určené porušenie spotrebiteľského práva žalobkyne zo strany obchodníka (žalovaného). Žalobca ako spotrebiteľ uplatnil satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľského práva, nakoľko tento sa musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, tak aby sa dodávateľ (obchodník) v danom prípade žalovaná strana nedopúšťala recidívy, zároveň aj funkciu relutárnu. Súd prvej inštancie odmietol dôvody žalovanej strany o nepreukázaní, nekonkretizovaní okolností, nejednoznačnosti relutárnej povahy primeraného finančného zadosťučinenia podľa ktorých základnou procesnou povinnosťou žalobcu je predniesť dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenie významné podľa hmotného práva, ktorými sa formuje skutkový základ žaloby, preto súd prvej inštancie tvrdenia žalovanej strany odmietol, nakoľko pre konanie je daný základ žalobcom uplatňovaného žalobného nároku titulom rozsudku tunajšieho súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu (bod 5 odôvodnenia). Žalovaná strana ako dodávateľ zneužila svoje postavenie, nepostupovala voči žalobcovi ako spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou, nedodrжала ustanovenia zákonného ustanovenia o spotrebiteľských úveroch, ak citovanou zmluvou o úvere zároveň uzavrela aj dohodu o zrážkach zo mzdy na škodu žalobcu ako spotrebiteľa a tento bol odkázaný na vôľu žalovanej strany, čo bolo vyslovené rozhodnutím súdu prvej inštancie v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu (bod 5 odôvodnenia), pričom prinajmenšom toto bolo spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu, tento stav bol v konaní riadne preukázaný konaním, preto súd prvej inštancie prihliadol na argumentáciu oboch strán sporu, avšak poskytol ochranu žalobcovi ako spotrebiteľovi na primerané finančné zadosťučinenie v rozsahu 436,74 euro ohrozeného práva, teda ak primerané finančné zadosťučinenie má mať dostatočne satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a zároveň výchovný a odstrašujúci pre dodávateľa možno prijať argumentáciu, že toto sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ (žalovaný) nedopúšťal recidívy. Jeho výška je primeraná uplatnenej sume 436,74 eura, zodpovedá miere porušenia povinnosti žalovaného ako veriteľa voči žalobcovi ako dlžníkovi titulom citovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobom a z dôvodov ako je vyššie uvedené (bod 5 odôvodnenia). Pri posudzovaní primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadal na všetky okolnosti veci, najmä nato, že žalobca znášal stav právnej neistoty ďalej ako spotrebiteľ - žalobca obrátil sa so žalobou na súd a uplatnila primerané finančné zadosťučinenie za porušenie

-7-

4Csp/88/2017

spotrebiteľských práv obchodníkom (žalovanou stranou) čomu súd vyhovel z dôvodov a spôsobom ako je vyššie uvedené. V merite veci súd prihliadol na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/26/2013 z 23.5. 2013 ... hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie dvoch predpokladov, ktorými súd úspešné uplatnenie porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť ujmu spotrebiteľovi. Bez právneho významu je to či ujma spotrebiteľovi vznikla nakoľko postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

11) Preto na základe toho v súlade s citovanou právnou kvalifikáciou bolo potrebné rozhodnúť ako je vyššie uvedené. Samotná výška finančného zadosťučinenia je primeraná a vo vzťahu k žalovanej strane má mať satisfakčnú funkciu, aby opakované nedochádzalo k takýmto prejavom zo strany žalovaného, že spotrebiteľ sa musí titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere domáhať ďalej ochrany na súde proti neprimeraným podmienkam a z toho plynúcim právnym následkom spočívajúcim v dohode o zrážkach zo mzdy a takto poskytnutý spotrebiteľský úver vytvára pre priemerného spotrebiteľa aj stav právnej neistoty, tento je odkázaný na vôľu veriteľa titulom dohody v zmluve čo odporuje zákonu o spotrebiteľských úveroch iba neprijateľným (nepoctivým) postupom veriteľa poskytujúceho úver v danom prípade žalovaného, preto finančné zadosťučinenie je primerané a má mať ako už bolo uvedené odradzujúcu funkciu na takýto postup do budúca, čo v prípade žalobcu bolo preukázané porušenie práva spotrebiteľa v neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nakoľko žalovaná strana si zrejme nedostatočne uvedomuje relevanciu ochrany spotrebiteľa, ktorá je daná, avšak aj napriek tomu jednostranne cestou formulárových zmlúv takto postupovala. Je všeobecné známe, že ak spotrebiteľ pristúpi k uzavretiu úverovej zmluvy z dôvodov finančných konanie veriteľa vo všeobecnosti nemá odporovať zákonu ani dobrým mravom, preto cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným

predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, postačuje ak k tomu porušeniu práva a povinnosti dôjde, preto vo veci bolo potrebné takto rozhodnúť.

12) Predmet sporu má spotrebiteľský charakter, preto miestna príslušnosť súdu na konania je daná ustanovením § 19 písm. d/zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok, podľa ktorého: Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode, má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania. V merite veci žalobkyňa je spotrebiteľom, tento stav bol riadne preukázaný, preto prípadná námietka miestnej nepríslušnosti nemá opodstatnenie, súd na túto neprihliada z pohľadu už citovanej právnej kvalifikácie, preto vo veci konal ako miestne príslušný súd.

13) O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, preto priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalobcu, o ktorých súd rozhodne osobitným/samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

14) Súd prvej inštancie zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z uplatneného nároku - primeraného finančného zadostučinenia na účet Okresného súdu Svidník vo výške 26,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Poplatkovú povinnosť uložil žalovanému nakoľko žalobca ako spotrebiteľ podľa § 4 ods. 2 písm. u/ je od poplatku osobne oslobodený a poplatková povinnosť postupom podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona prechádza na žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

-8- 4Csp/88/2017

Podľa § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 356 Civilného sporového poriadku, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku: a)vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, b)pre zmeškania okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 358 Civilného sporového poriadku odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 360 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvom podľa § 77.

Podľa § 362 ods.1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeru, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

-9-

4Csp/88/2017

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo, d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 226 Civilného sporového poriadku právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami.